

У їдальнях побільшало відвідувачів

За спільною постановою керівництва залізниці і дорпрофсожу, з 1 квітня працівники залізниці одержують щомісячну матеріальну допомогу у вигляді 4 талонів на здешевлення харчування у виробничих їдальнях. Таку ініціативу адміністрації та профспілки залізничники сприйняли позитивно – за даними дорожнього комітету профспілки з часу запровадження талонів відвідуваність виробничих їдалень зростає у 2-3 рази. Щоб із перших вуст дізнатися, як працюють їдальні у деяких нових умовах та чи задоволені залізничники у структурних підрозділах харчуванням, кореспонденти газети завітали у їдальню вагонного депо Клепарів.

– У нашій їдальні, окрім працівників депо, харчуються ще й працівники Львівського експериментального заводу, заводу залізобетонних конструкцій, мостобудівельного поїзда №61, воєнізованої охорони, колійники, працівники станції Клепарів, електровагонного депо Львів-Захід, студенти із ПТУ №29, залізничники, які живуть у бригадному будинку – приїжджають на курси підвищення кваліфікації із Чернівців, Ужгорода, Рівного. Готували у нашій їдальні також пайки для працівників колійно-машинної станції, – розповідає голова профкому вагонного депо Клепарів Ірина Пінчук. – Ми розробили свої талони, видали їх кожній зміні. Наші працівники дуже позитивно сприйняли таке нововведення. Однак

нелегко було на початку працівникам їдальні та бухгалтерії – зросли навантаження в роботі. Треба віддати належне завідувачу їдальні Марії Юр, вона добре організувала колектив і сама не цурається роботи – постійно допомагає на кухні. Раніше, коли не було талонів, люди частіше йшли в їдальню на початку місяця, коли одержували зарплату, а на завершення місяця – рідше. Зараз їх виручають талони. Зовсім недавно ї спількувалася з оглядачами вагонів, один з них зазначив, що пишається тим, що є залізничником, працює в державній установі, одержує заробітну плату, премію, доплату за вислугу років і ще й талони на здешевлення харчування.

У нашому депо працює 615 осіб. Якщо не рахувати тих людей, які працюють на лінії – у Мостиськах, Красному, Соснівці, Сокалі, Самборі, Рава-Руській, на ПТО-2 у депо Львів-Захід, – то матимемо приблизно 360 деповчан, які безпосередньо тут на місці, а

отже, харчуються у їдальні. Багато працівників купують повноцінний обід, доплачуючи різницю між його вартістю і талоном, решта – беруть на талон сік, булочки, шоколадку. Я запитувала й у працівників із інших підрозділів, які приходять до нас у їдальню, як вони оцінили введення талонів? Почула лише схвальні відгуки. Дуже добре, що керівництво залізниці і дорпрофсож у такий спосіб підтримали залізничників.

Перед Великоднем наша їдальня три дні пекла паски. Працівники депо знають, що наші паски – дуже смачні, і охоче їх купують, а їдальня отримала більший виторг. Із п'ятої години ранку дівчата на кухні вже замішують тісто, щоб, коли прийдуть на зміну залізничники, уже була готова свіжа випічка.

Раніше їдальня закуповувала продукти на ті гроші, які заробляла, а зараз значну суму маємо у талонах, тому їдальні потрібне додаткове фінансування.

– За вчорашній день, наприклад, ми отримали 1725 гривень виторгу готівкою і 1500 – талонами, – зазначає завідувач їдальні Марія Юр. – Для працівників запровадження талонів, безперечно, на користь, а в їдальні виникли певні незручності, адже нам потрібні кош-

ти для закупівлі продуктів на ту суму, яка йде по талонах, і поки що ми їх не отримали. За квітень товарообіг у їдальні зріс порівняно з березнем у 2 рази. Люди пішли у їдальню, і відповідно ми стали більше готувати. Щодня варимо два-три види перших страв, гарніри, багато м'ясних страв. Асортимент у нас чималий – шашлик, котлета по-київськи, тюфтелі, біфштекс з яйцем, котлети, лангет, печеня по-домашньому, печінка, риба тушкована, риба смажена. Загалом середня вартість обіду – 8-15 гривень. Найпопулярнішою серед відвідувачів їдальні є котлета по-київськи. На території депо ще є буфет, який працює і у вихідні, туди ми також передаємо страви та випічку. Харчуються у нашій їдальні і працівники з довколишніх незалізничних підприємств.

Коли ми тільки запровадили талони на здешевлення харчування, у нас виникали майже курйозні випадки – деякі працівники із сусіднього підприємства брали їжу, наприклад, на 6 грн 50 коп., і вимагали ще 50 копійок решти. Довелося роз'яснювати, що за талонами решти не видають. Бувало, що дехто надовго затримував чергу, вибираючи харчі так, щоб сукупно вийшло рівно 7 грн.

На залізниці я працюю з 1977 року. Пригадую, що раніше у їдальнях не було такого широкого вибору страв, але харчувалося більше людей. Ми готували комплексні обіди, накривали й дієтичні столи. Їдальня, як і залізничники, працювала у три зміни. Приємно бачити, що зараз завдяки запровадженню талонів працівники поступово повертаються до виробничих їдалень.

У передобідню пору у їдальні депо поступово вишиковується черга. Один із відвідувачів – працівник воєнізованої охорони станції Клепарів Ігор Кірякевич – розповідає, що асортиментом страв та їхньою якістю задоволений:

– Ходжу в цю їдальню з 2009 року, відколи її відкрили, ніколи не мав претензій до їжі. Асортимент широкий, можна вибрати усе до смаку, а тим, хто хоче якихось "марципанів", треба йти до ресторату. Дуже добре, що запровадили талони, адже не завжди можна взяти щось із дому, а так знаєш, що з талоном зможеш повноцінно пообідати, доплативши лише різницю. Завжди беру в їдальні перше, друге, булочки. Колеги по роботі також задоволені, перед рейсом приходять обідати або беруть зі собою в дорогу випічку.

Солодка випічка найбільше смакує і бригадиру вагонно-складального цеху вагонного депо Клепарів Ігорю Ванівському:

– Працюю у депо разом із дружиною, тож їжу зазвичай беремо з дому, хоча деколи залюбки обідаю і в їдальні. Дуже часто купую в буфеті чи в їдальні булочки, вони у нас особливо смачні. Запровадження талонів на здешевлення харчування – це, без сумніву, хороша допомога людям. Щиро дякую за це ініціаторам цієї корисної справи, а також нашій голові профкому Ірині Пінчук.

Дорожній комітет профспілки і надалі контролюватиме питання діяльності їдалень та забезпечення працівників талонами на здешевлення харчування. Про роботу виробничих їдалень в інших підрозділах залізниці читайте у наступних номерах "Львівського залізничника".

“Без молоді нема майбутнього”

З ініціативи Ради профспілки залізничників і транспортних будівельників України 2012 рік був оголошений Роком молоді у профспілці. Про будні молодих спеціалістів у локомотивному депо Львів-Захід та діяльність Молодіжної ради на підприємстві розповіли голова профкому депо Петро Ручка та голова Молодіжної ради депо Василь Ганяк.

– На залізниці віддавна особливу увагу звертали на молодь, закріплення молодих кадрів у підрозділах, забезпечення їм належного робочого місця. Без молоді у підприємства нема майбутнього. Молодих людей треба підготувати до високих посад, щоб вони мали навички керівництва, організації роботи, тоді з них будуть хороші і спеціалісти, і керівники, – розповів голова профкому локомотивного депо Львів-Захід Петро Ручка. – За попередні роки ми підняли роботу з молоддю у депо на значно вищій щабель. Минулого року, приймаючи у члени профспілки молодих хлопців, які прийшли до нас на роботу, ми подарували кожному годинник. Загалом у нас працює 369 молодих людей до 28 років. Це хороші, активні працівники, які беруть участь у роботі депо, профспілкового комітету, Молодіжної ради.

Мене зараз хвилює питання – як зміниться ставлення до молоді у процесі реформування? Усім відомо, що раніше молодим спеціалістам будували житло. Коли я прийшов на роботу, то знав, що попрацюю і згодом матиму кімнату в гуртожитку, пізніше – у сімейному гуртожитку, далі – стояв у черзі на власну квартиру. Молодь, яка сьогодні приходить до нас працювати, не має всього цього. Але відомо, що Генеральний директор Укрзалізниці закликав звертати увагу на молодих, шукати варіанти, як будувати для них житло.

Загалом у депо 30 працівників у віці до 20 років, 369 – до 28 р., 384 – до 40 р., 581 – до 50 р., 393 – до 60 років. Ми ще маємо досвідчених спеціалістів, які можуть навчити, передати свій досвід і вміння. А щоб із початківця вийшов хороший машиніст, помічник машиніста, механік, потрібно чимало часу.

Сьогоднішня молодь – це люди, які добре знають, що їм потрібно, знають своє місце в колективі. Вони ініціативні, хочуть працювати, уміють організувати своє дозвілля. Ми маємо хороший спортивний зал, закупили новий інвентар – м'ячі, тенісні столи, придбали спортивну форму на змагання. А кращого тренажерного залу, ніж у нашому депо, напевно, немає на всій залізниці.

Молодь активна, вона нагадує про себе, приходять у профком і кажуть: “Купіть... Зробіть... Допоможіть...” І приємно, що вони першими виявляють ініціативу. Нам, старшому поколінню, треба допомогти їм добре стати на ноги, і тоді матимемо спеціалістів, керівників, які далі виховують собі гідну зміну. На цій спадкоємності поколінь одвіку стоїть залізниця.

– Серед нашої молоді 121 особа навчається у вищих навчальних закладах, – продовжує розмову бригадир ремонтного цеху, голова Молодіжної ради локомотивного депо Львів-Захід Василь Ганяк. – 25 молодих спеціалістів минулого року одержали санаторні путівки від профкому, 23 – підвищили кваліфікацію, 1 – пройшов перекваліфікацію з відривом від виробництва. У складі Молодіжної ради 15 осіб – це молодь, яка працює у ремонтних цехах, на експлуатації, двоє машиністів. У депо люблять спорт, у лютому ми брали участь у вузлових змаганнях із міні-футболу, настільного тенісу, перед тим провели деповський турнір. Часто проводимо товариські матчі з колегами із вагонного депо Клепарів, Львівської дистанції електропостачання.

Минулого року багато молодих працівників депо їздили на екскурсію до Почаєва, а цього року Молодіжна рада хоче організувати екскурсію

Львовом і поїздки в Кам'янець-Подільський. У вересні плануємо із молодими спеціалістами відвідати Львівський оперний театр. На засіданнях Молодіжної ради, які проходять раз на квартал, спільно вирішуємо організацію заходів, потім погоджуємо з профспілковим комітетом. Плануємо збудувати на території депо майданчик для міні-футболу, волейболу, тоді влітку займатимемося надворі, а не в спортзалі. У жінок, які працюють в депо, найпопулярнішим видом спорту є настільний теніс, у чоловіків – традиційно футбол, волейбол, гирьовий спорт, армрестлінг.

Найбільша проблема молоді – відсутність житла, а працівники у нас доїжджають із Турківського, Старосамбірського, Мостиського

районів.

Молоді люди позитивно сприйняли запровадження талонів на харчування, стали частіше ходити в їдальню. Щоправда, кажуть, що хочеться, аби талонів було більше.

Молодь депо брала участь у проекті “Профілактика ВІЛ/СНІДу та туберкульозу серед працівників Львівської залізниці”, який зараз проходить на магістралі. Неодноразово ми проводили лекції у цехах для працівників депо.

Молодіжну раду локомотивного депо Львів-Захід я очолюю вже 4 роки. Намагаюся допомогти своїм колегам, організувати цікаві заходи на дозвіллі. І з профкомом у нас в цьому питанні повне порозуміння.

Галина КВАС